ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 13 Ἰουλίου 1919
Σύν. τοῦ ἀρχαγ. Γαβριὴλ
Αν. ἡλ. ὥρ. 5. λ. 25
Δύσ. 7 λ. 37

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 847 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΙ

Εἶνε βεβαίως δικαίωμα παντὸς νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς του θέσεως διὰ παντὸς νομίμου μέσου.

Ἐν δ' ἐκ τῶν μέσων τούτων θεωρεῖται καὶ ἡ ἀπεργία, δηλ. ἡ ἄρνησις τοῦ νὰ ἐργασθῇ κανεὶς ἐφόσον νομίζει ὅτι ἡ ἐργασία του δὲν ἀμείβεται ἐπαρκῶς.

Καὶ ἐνόσῳ μὲν εὑρισκόμεθα εἰς ὁμαλὰς περιστάσεις, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὸν ἐργάτην τὸ δικαίωμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον στηρίζεται ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου. Ἐνόσῳ ὅμως τὸ Κράτος ἔχει ἐξωτερικοὺς περισπασμοὺς καὶ μάλιστα εὑρίσκεται εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, τότε τὸ πρᾶγμα διαφέρει. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Κράτος δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλῃ οἱουσδήποτε περιορισμοὺς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου, νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ἀπεργίας καὶ μάλιστα εἰς τοὺς κλάδους ἐκείνους, ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας.

Εἰς τοιαύτην θέσιν διατελεῖ σήμερον ἡ Ἑλλάς.

Αἱ ἀπεργίαι ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐκηρύχθησαν, καθ' ὃν χρόνον τὰ ἐθνικά μας πράγματα εὑρίσκονται ἀκόμη ἐπὶ τοῦ τάπητος, καθ' ὃν χρόνον διεξάγομεν συστηματικὸν πόλεμον ἐν Μικρασίᾳ καὶ ἑτοιμαζόμεθα νὰ ἀντικρύσωμεν αὔριον τὴν Βουλγαροτουρκικὴν ἀντίστασιν ἐν Θράκῃ.

Διὰ τοῦτο ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπεδοκίμασεν αὐτὰς καὶ ἐπεκρότησε τὰ αὐστηρὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε κατὰ τῶν ἀπεργῶν καὶ κατὰ τῶν ὑποκινητῶν αὐτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ὑπέρτατον καθῆκον νὰ ἐπιβάλῃ τὸ κράτος τοῦ νόμου κατὰ παντός, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπεδίωκε νὰ διαταράξῃ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ νὰ προκαλέσῃ ἐσωτερικὰς ταραχὰς κατὰ τὰς κρισίμους αὐτὰς περιστάσεις, τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Πατρίς.

Ὑπὲρ πᾶν ἄλλο καὶ ὑπὲρ πᾶν συμφέρον εἴτε ἀτόμων εἴτε οἱασδήποτε κοινωνικῆς τάξεως ἵσταται τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος. Καὶ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος ἀπαιτεῖ συνασπισμὸν ὅλων τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων καὶ ἄκραν ἡσυχίαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας. Ἀρκοῦν οἱ ἐξωτερικοὶ περισπασμοί.

Εὐτυχῶς ἀντελήφθησαν, φαίνεται καὶ οἱ ἀπεργοὶ ὅτι κακῶς ἔπραξαν ἀπεργήσαντες, ἐνεθυμήθησαν ὅτι παρέχοντες πράγματα εἰς τὸ Κράτος, κατὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις ἐγκλημαροῦσι καὶ προδίδουσι τὴν Πατρίδα καὶ κατανοήσαντες ὅτι ἡ ἐθνικὴ συνείδησις τοὺς ἀπεδοκίμαζεν, ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν ἐννοοῦσε νὰ χορατεύσῃ αὐτὴν τὴν φορὰν, ἐπανέλαβον τὰς ἐργασίας των καθὰ ἀνήγγειλαν τὰ χθεσινὰ τηλεγραφήματά μας.

Ἀλλ' ἀρκεῖ τοῦτο ;

Οἱ Ἕλληνες ἐργάται πρέπει νὰ ἐννοήσουν καλῶς ὅτι πίπτουσι θύματα μερικῶν ἀναρχικῶν, οἱ ὁποῖοι οὔτε Ἕλληνες κἂν εἶνε.

Πιστεύουσιν εἰλικρινῶς οἱ ἐργάται μας ὅτι ὁ Ἑβραῖος Μπεναρόγιας θέλει τὸ καλὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι δὲν ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα ξένων ;

Καὶ ὅταν ἡ Ἑλλὰς δὲν εὐτυχῇ καὶ δὲν εἶνε ἐλευθέρα, φαντάζονται οἱ Ἕλληνες ἐργάται ὅτι θὰ εἶνε εὐτυχεῖς, καὶ ἐλεύθεροι ; Οἱ πολῖται τότε εὐτυχοῦν, ὅταν ἡ Πατρίς των εὐτυχῇ καὶ τότε ζοῦν ὡς ἐλεύθεροι πολῖται ὅταν ἡ Πατρίς των εἶνε ἐλευθέρα.

ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ὁ ἰταλικὸς τύπος πληροφορεῖται ὅτι μεταξὺ τῶν κύκλων τῆς Συνδιασκέψεως ὑπολογίζεται ὅτι τὸ ἔργον τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς διὰ τὰ Ἀνατολικὰ ζητήματα θὰ παραταθῇ ἐπὶ μῆνας εἰσέτι. Ἐν τούτοις εἶνε βεβαιωμένον ὅτι ἡ Διάσκεψις δὲν θὰ ἀναμείνῃ τὴν περάτωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν τουρκικῶν ζητημάτων, θὰ λάβῃ ὅμως πάντως ὑπ' ὄψει ὅσα σχετικὰ στοιχεῖα θὰ ἔχῃ νὰ συλλέξῃ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἀμερικανικὴ ἀποστολή, ἐφ' ὅσον οἱ Ἀμερικανοὶ ἀντιπρόσωποι θὰ εἰσῆγον ταῦτα κατὰ τὰς σχετικὰς συζητήσεις.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἰταλικῶν κύκλων ἡ Διάσκεψις δὲν θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὁριστικῆς διευθετήσεως τῶν Τουρκικῶν ζητημάτων πρὸ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου, δεδομένου ὅτι, κατὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, ταῦτα θὰ κανονισθοῦν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης μετὰ τῆς Βουλγαρίας.

Ἡ συζήτησις τῶν Ἰταλικῶν ζητημάτων πιθανὸν νὰ μὴ φέρῃ τὴν Διάσκεψιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ θέσῃ ἐντελῶς κατὰ μέρος μέχρις ἐπιλύσεως καὶ τούτων, τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα καὶ πάλιν.

Τὸ «Μεσσατζέρο» πληροφορεῖται, ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ πληρεξούσιοι δὲν θὰ θελήσουν νὰ προέλθουν εἰς ὁριστικὰς συζητήσεις προτοῦ λάβουν τὰς πλήρεις ἐκθέσεις τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Πιστεύεται ἐν τούτοις ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἀντιπρόσωποι δὲν θὰ ἐπιμείνουν εἰς τὰς ἀντιλήψεις ταύτας ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς θὰ παραταθῇ ἐπὶ μακρόν.

* * *

Ὁ «Μονιτὲρ» δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα :

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων εἷς ἐκ τῶν βουλευτῶν ἠρώτησε τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἂν ὑπάρχῃ πρόθεσις νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ κάτοικοι τῶν Μικρασιατικῶν χωρῶν, ἡ διοίκησις τῶν ὁποίων θ' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐντολῆς.

Εἰς τοῦτο ὁ κ. Χάρμσβορ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς :

«Δὲν γνωρίζω νὰ ἐλήφθη ἀπόφασις ἐν Παρισίοις περὶ τῶν ἐδαφῶν τούτων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀγνοῶ δ' ὡσαύτως ἂν ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Εἰρήνης προτίθεται νὰ λάβῃ μέτρα διὰ νὰ ἐρωτήσῃ ἀπ' εὐθείας τοὺς κατοίκους αὐτῆς· ἀλλ' ὁ ἔντιμος βουλευτὴς ἂς μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ τῷ ὑπομνήσω, ὅτι αἱ ὁμαδικαὶ ἀπελάσεις αἵτινες ἐξετελέσθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου θὰ καθίστων δυσχερεστάτην τὴν τοιαύτην ἀνάκρισιν ἐπί τινα τοὐλάχιστον χρόνον».

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Παραθέτομεν κατωτέρω ὁλόκληρον τὸ τηλεγράφημα ὅπερ ἀπηύθυνε ὁ δήμαρχος τῆς Νέας Ὑόρκης ἐκ μέρους τῆς πόλεώς του πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον προσκαλῶν αὐτὸν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Νέαν Ὑόρκην.

«Ἡ ἐπίσκεψις Ὑμῶν θὰ παρεῖχεν εἰς τοὺς πολίτας τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσωσι τὰ αἰσθήματά των πρὸς τὴν θετὴν πατρίδα των καὶ θὰ συνετέλει διὰ μιᾶς δημοσίας ἐκδηλώσεως πρὸς τιμὴν τοῦ ἀρχηγοῦ χώρας, ἥτις παρήγαγε τοὺς μεγίστους τῶν ἀνδρῶν, οὗς εἶδεν ὁ κόσμος εἰς τὴν παγίωσιν τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διαρκῶς αὐξανομένων πρὸς αὐτοὺς αἰσθημάτων. Ἔστε οὕτω βέβαιος περὶ τῆς γενησομένης Ὑμῖν ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς καὶ ὅτι τὸ ταξείδιον, ὅπερ θέλετε ἐπιχειρήσει, προώρισται νὰ ἀποβῇ γόνιμον εἰς εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα πρὸς τὸν λαὸν ὃν τόσῳ ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύετε.

Ἡ Ἑλλὰς καὶ μόνον ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῶν φυσικῶν της πλεονεκτημάτων, ἅτινα τῇ παρέχει ἡ γεωγραφικὴ θέσις αὐτῆς, εὑρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀναγεννήσεως, προοιωνιζούσης δι' αὐτὴν τὴν ἀρχαίαν της δόξαν. Οἱ πολῖται τῆς πόλεως ταύτης θὰ θεωρήσωσι τιμὴν καὶ προνόμιον αὐτῶν νὰ ἐπευφημήσωσιν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸν ἐπίσημον ἀντιπρόσωπον Δυνάμεως τοῦ μέλλοντος κόσμου, τῆς ὁποίας ἡ ἀποκατάστασις εἰς τὴν παλαιὰν θέσιν της ἐν τῇ τάξει τῶν Ἐθνῶν εἶνε τὸ βαθὺ αἴσθημα πόνου παντὸς εἰλικρινοῦς πατριώτου.

«Ἡ πρόσκλησις αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς ἰδιότητός μου ὡς δημάρχου τῆς πόλεως ταύτης, πέπεισμαι δὲ ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῆς μεγάλης καὶ ἐντίμου προσπαθείας ἣν διεξάγετε ἤδη, θὰ σᾶς εἶνε δυνατὸν νὰ τὴν δεχθῆτε.

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος
Τζὼν Χάϊλεν
Δήμαρχος τῆς πόλεως τῆς Ν. Ὑόρκης

Η ΠΑΛΙΝΟΣΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἡ ὑπὸ τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν προσφύγων μητροπ. Αἴνου ἀναχωρήσασα ἀντιπροσωπεία ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως κ. Γ. Κοφινᾶ καὶ τῶν κ. κ. Μ. Σινιόσογλου, Σγουρίδου καὶ Μανουηλίδου, μεταβᾶσα ἀνὰ τὰ θρακικὰ καὶ μικρασιατικὰ παράλια, ἵνα ἐπὶ τόπου μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων ἐπανέκαμψε τὴν πρωΐαν τῆς χθές.

Ἡ περιοδεία τῆς ἀποστολῆς ὑπῆρξε λίαν γόνιμος ὑπὸ ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἔποψιν. Ἀφέθησαν εἰς ἐπιτοπίους ἐπιτροπὰς πρὸς διανομὴν λίαν ἐνανοποιητικὰ ποσὰ, κατ' οἰκογένειαν περίπου 300 λίραι πρὸς ἀνέγερσιν τῶν κατεστραμμένων οἰκιῶν.

Τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸ παρὸν περιωρίσθη εἰς τὰ παράλια, διότι ὑπῆρχε φόβος μὴ ματαιωθῇ τὸ ἔργον τῶν βοηθειῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ἀσφαλείας.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις πρὸς ἀγακούφησιν τῶν προσφύγων τοῦ Πόντου ἀπεφάσισε νὰ παράσχῃ εἰς αὐτοὺς πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν.

Πρὸς νὸν σκοπὸν τοῦτον κατηρτίσθη πολυμελὴς ἀποστολὴ τοῦ ὑπουργείου τῆς Περιθάλψεως, ἥτις ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν διευθυντὴν τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου κ. Νικόλαον Καζαντζάκην ἀνεχώρησεν ἐκ Πειραιῶς κατευθυνομένη εἰς διαφόρους πόλεις τοῦ Πόντου.

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἡ ὑπουργικὴ μεταβολή.—Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ νέου ὑπουργείου. — Ἡ ἐγκύκλιος εἰς τὰς ἐπαρχίας. — Σχόλια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ 10 Ἰουλίου

Ἡ προχθὲς ἐκραγεῖσα ὑπουργικὴ κρίσις ἔληξε χθὲς διὰ τοῦ ἀνασχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως Φερὶτ πασᾶ.

Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ νέου ὑπουργείου ἐγένετο χθὲς πρὸ μεσημβρίας, τὸ δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀναγνωσθὲν αὐτοκρατορικὸν διάταγμα συνιστᾷ τὴν συγκρότησιν ὑπουργείου ὁμοιογενοῦς καὶ ἀποτελουμένου ἀπὸ πρόσωπα μὴ ἀνήκοντα εἰς κόμματα. Τὸ Χάτι Χουμαγιοὺν συνιστᾷ τὴν διάσωσιν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Κράτους κατὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Διατάσσει δὲ τὴν καταστολὴν τῆς ληστείας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἁρμονίας μεταξὺ τῶν στοιχείων.

Ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν προσεκάλεσε χθὲς τοὺς ἀρχισυντάκτας τῶν τουρκικῶν ἐφημερίδων καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν συνδρομὴν των. Οἱ Τοῦρκοι συντάκται ὑπεσχέθησαν ταύτην ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐλευθέρας ἐκφράσεως τῆς γνώμης αὐτῶν.

Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὁλόκληρος ὁ τύπος εἶνε ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως.

* * *

Ἡ «Ἀντάντ» δημοσιεύει τὸ κείμενον ἐγκυκλίου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7)20 Ἰουλίου ἀποσταλείσης ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχάς. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἐλάβομεν γνῶσιν τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου τοῦ Διοικητοῦ ταξιαρχίας Καρὰ—Χισὰρ, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας μᾶς διεβιβάσθη ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ Βουρδουρίου. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη φέρει εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι, ἀποφασισθείσης τῆς συγκλήσεως ἐθνοσυνελεύσεως, ἔν τινι ἀνατολικῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Τουρκίας, ἐκλεγομένης ὡς δεῖ, καὶ ἔργον ἔχούσης νὰ κανονίσῃ καὶ νὰ καθορίσῃ τὰς τύχας τῆς χώρας, δέον νὰ ἐκλεγῶσι καὶ ἀποσταλῶσιν εἰς Ἄγκυραν τρεῖς πληρεξούσιοι. Ἐπίσης ἐλάβομεν γνῶσιν διαφόρων τηλεγραφημάτων ληφθέντων ἐξ Ἰκονίου ἐν σχέσει πρὸς τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν πληρεξουσίων τούτων.

Ἡ κατάστασις τῆς ἀταξίας καὶ τῆς ταραχῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ εὗρον τὴν Ἀνατολὴν κατόπιν ἀπουσίας ἐξ ἑβδομάδων ἕνεκα τῆς εἰς Παρισίους διαμονῆς μου παρὰ τῇ Συνδιασκέψει τῆς Εἰρήνης, μοὶ προξένησε μεγάλην λύπην.

»Ἐν τῷ Συντάγματι τὸ ὁποῖον ὑποχρεούμεθα ἅπαντες νὰ σεβώμεθα, ἡ Κων)πολις ὁρίζεται ὡς πρωτεύουσα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, εἶνε δὲ φανερὸν ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος δὲν δύναται καὶ δὲν πρέπει νὰ κηρυχθῇ εἰμὴ μόνον ὑπὸ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Κατὰ συνέπειαν, ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς ἐνεργείας ἀντιβαίνων εἰς τὸ Σύνταγμα, εἰς τὰς ἐπιθυμίας καὶ διαταγὰς τοῦ χαριτοβρύτου Ἄνακτος καὶ εἰς τὰ ἀνώτερα συμφέροντα τῆς πατρίδος πρέπει νὰ παύσῃ ἐξάπαντος.

Σᾶς ζητῶ λοιπὸν ὅλως ἰδιαιτέρως νὰ κοινοποιήσητε τὰ δέοντα ἐντόνως καὶ ἐπανειλημμένως ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην εἰς πάντας τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς τοῦ ὑμετέρου νομοῦ.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα ἂν πρέπει ἢ μὴ νὰ καταβληθῶσιν ὁδοιπορικὰ ἔξοδα εἰς τοὺς πληρεξουσίους, ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ πρᾶξις τῆς ἐκλογῆς των εἶνε κατὰ πρῶτον λόγον παράνομος καὶ ἀντίθετος πρὸς τὸ Σύνταγμα, καθῆκον τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν εἶνε ὄχι μόνον νὰ μὴ διευκολύνωσιν μίαν τόσον παράνομον πρᾶξιν, ἀλλὰ καὶ νὰ παρακωλύσωσι τοιαύτας ἐνεργείας.

»Σᾶς συνιστῶ ὅλως ἰδιαιτέρως καὶ κατὰ τὸν κατηγορηματικώτατον τρόπον νὰ πράξετε ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἣν σᾶς ὑπέδειξα».

Ἡ «Ἰδρὰμ» γράφει τὰ ἑξῆς: Συνεπείᾳ τῆς κατὰ τρόπον ἀθέμιτον διὰ τρίτην φορὰν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνόδου τοῦ Φερὶτ πασᾶ, οὐτινος διεπιστώθη ἡ περὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς τε ἐξωτερικῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους ἀνεπάρκεια καὶ ἀνικανότης, καὶ κατόπιν τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ἐγκαινιάσεως νέας περιόδου ἀπολυταρχίας ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἐν πάσῃ χώρᾳ ἰσχυούσας φιλελευθέρας πολιτικὰς ἀρχὰς, πάντα τὰ κόμματα συμφωνήσαντα ἐξέδωκαν τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν :

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς Ἐλευθερίας καὶ Συνεννοήσεως, τῆς Εἰρήνης καὶ Σωτηρίας, τῶν Φιλελευθέρων Ἐθνικῶν, τῶν Σοσιαλιστῶν τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Σοσιαλιστῶν-Δημοκρατικῶν καὶ τῶν συνδέσμων τῆς ἀποκεντρώσεως τῆς Τραπεζοῦντος καὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς, τῆς Ἀμύνης τῶν ὀθωμανικῶν δικαίων ἐν Σμύρνῃ, τοῦ ἐθνικοῦ συνεδρίου, τοῦ κουρδικοῦ ἔθνους καὶ τῆς κουρδικῆς λέσχης καθὼς καὶ τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τοῦ ὀθωμανικοῦ τύπου, θεωροῦντες ἐπικίνδυνον διὰ τὰ ὕπατα συμφέροντα τῆς πατρίδος τὸν διὰ τρίτην φορὰν σχηματισμὸν ὑπουργείου ὑπὸ τοῦ Δαμὰτ Φερὶτ πασᾶ τοῦ ἀπολέσαντος τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους διὰ τῶν προηγουμένων ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐνεργειῶν του, συνῆλθον τὴν 8ην Ἰουλίου, ἡμέραν Δευτέραν κατὰ τὴν 4ην ὥραν μ. μ. ἐν τῇ κεντρικῇ ἕδρα τοῦ κόμματος τῆς Ἐλευθερίας καὶ Συνεννοήσεως, κατόπιν δὲ συζητήσεως ἐξακολουθησάσης ἐπὶ τρεῖς ἀδιακόπους ὥρας, ἀπεφάσισαν ὁμοφώνως νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν Θρόνον τῆς Χαλιφείας καὶ εἰς ὅλον τὸ ἔθνος τὰ κατωτέρω :

α') Τὸ χθὲς σχηματισθὲν τρίτον ὑπουργεῖον Φερὶτ πασᾶ εἶναι ὑπουργεῖον ἀντισυνταγματικόν.

β') Τὸ ἐν λόγῳ ὑπουργεῖον εἶναι ἀσήμαντον καὶ ἀνεπαρκὲς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς διευθύνσεως τῆς ἐξωτερικῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους.

γ') Ὁ Δαμὰτ Φερὶτ πασᾶς ὡς ἐκ τῆς ἀδυναμίας καὶ τῆς ἀνικανότητος, ἣν ἐπέδειξε μέχρι τοῦδε ὅσον ἀφορᾷ τὴν περιφρούρησιν καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἱερῶν ἐθνικῶν δικαίων οὐδεμιᾶς ἀπολύτως ἐμπιστοσύνης εἶνε ἄξιος. Ἑπομένως ὅλα τὰ ὁμματα ὁμοθύμως καὶ ὁμοφώνως ἀναγνωρίζουν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνατροπῆς τοιούτου ὑπουργείου καὶ τοῦ σχηματισμοῦ ὑπουργείου χαίροντος τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἱκανοῦ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Κατὰ τὴν «Βακὴτ», ἡ κεντρικὴ ἕδρα τοῦ κόμματος τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Σωτηρίας ἀποφαίνεται ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε παρατηρηθῇ μεταβολή τις ἐν τῷ προγράμματι καὶ τῇ δράσει τοῦ νέου ὑπουργείου, τὸ κόμμα θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ τηρῇ τὴν αὐτὴν στάσιν, ἣν ἐτήρει καὶ ἀπέναντι τοῦ παλαιοῦ ὑπουργείου Φερὶτ πασᾶ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα, τὸ κόμμα τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Συνεννοήσεως συνελθὸν χθὲς εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν ἀπεφάσισεν ἐξακολουθήσῃ ἔντονον ἀντιπολίτευσιν κατὰ τοῦ νέου ὑπουργείου. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ σύγκλησις συνελεύσεως ἐξ ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν κομμάτων καὶ συνδέσμων.

Κατὰ τὴν «Τασβὶρ» ὁ διὰ τρίτην φορὰν διορισμὸς τοῦ Δαμὰτ Φερὶτ πασᾶ ὡς Μ. Βεζύρου προὐξένησεν ἐκτάκτως βαθεῖαν αἴσθησιν εἰς ὅλα τὰ ἐν τῇ πόλει μας πολιτικὰ κόμματα.

Χθὲς προσκλήσει τοῦ κόμματος τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Συνεννοήσεως συνῆλθον ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ κόμματος τούτου οἱ ἀντιπρόσωποι πάντων τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ τῶν συνδέσμων καὶ συνεσκέφθησαν σοβαρῶς ἐπὶ τῆς καταστάσεως, ἥτις ἐδημιουργήθη κατόπιν τοῦ τελευταίου ἀνασχηματισμοῦ τοῦ ὑπουργείου. Εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην ἐξ ὀνόματος τοῦ τύπου παρέστησαν καὶ τινες συντάκται, οἵτινες μετέσχον τῶν συζητήσεων.

Ἐκτὸς τῆς «Σαμπὰχ», ἥτις ἀντανακλᾷ τὴν κυβερνητικὴν ἄποψιν, σύσσωμος ὁ λοιπὸς τουρκικὸς τύπος ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ τρίτου ὑπουργείου τοῦ Φερὶτ πασᾶ.

Ἡ «Τασφὴρ» γράφει :

Παρ' ὅλην τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως τὸ νέον ὑπουργεῖον ἀνεσχηματίσθη μετὰ σπουδῆς ἀξίας ἀπορίας.

Οὕτω λοιπὸν, ὁ Φερὶτ πασᾶς ἐπιστρέφων ἐκ Παρισίων καὶ διατεινόμενος ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ παραιτηθῇ ἐξηπάτησε τοὺς συνυπουργοὺς αὐτοῦ τοὺς ὁποίους ἤθελε νὰ ξεφορτωθῇ. (Κενόν).

Τὸ τρίτον ὑπουργεῖον Φερὶτ πασᾶ δὲν εἶνε τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον θὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον μόλις προφθάσαν προχθὲς ν' ἀναπνεύσῃ ἐπὶ τῇ παραιτήσει τοῦ Φερὶτ πασᾶ σήμερον ἀπηγορευθῇ καὶ πάλιν δικαίως.

Δὲν ἐννοοῦμεν πῶς εἷς πρόεδρος κυβερνήσεως ἐξακολουθεῖ νὰ κρατῇ τὴν θέσιν του παρὰ τὴν ὁμόθυμον ἀποδοκιμασίαν τῶν κομμάτων καὶ τοῦ τύπου, οἵτινες ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἔθνος.

Μόνον κάποιο ἀνέκδοτον τοῦ μακαρίτου Νασρεδδὴν Χότζα, εἶναι δυνατὸν νὰ φέρωμεν πρὸς ἐξήγησιν τοῦ γεγονότος τούτου, πρὸς τὸ ὁποῖον ἔχει μεγάλην ὁμοιότητα :

Μιὰ φορὰ, λέγουν, ὅτι ὁ Χότζας παρέτεινεν ὑπὲρ τὸ δέον τὸ μουσαφιρλῆκί του εἰς μίαν ἀπὸ τὰς φιλικὰς του οἰκίας καὶ ὁ φιλοξενῶν σπιτονοικοκύρης ἐπεχείρησε νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ ἐφάπλωμα. Ὁ Χότζας ἀπαντᾷ ὅτι ἐβαρέθηκαν τὴν παροισίαν του.

Ἂς ρίψωμεν ἓν βλέμμα εἰς τὰ πέριξ. Καὶ ὁ ἔχων τὴν στενωτέραν ἀντίληψιν θὰ παρατηρήσῃ, ἄνευ δυσχερείας, τὸν κίνδυνον ὅστις ἀπειλεῖ τὴν αὐτοκρατορίαν μας τῶν ἐξ αἰώνων.

Εἰς μίαν τοιαύτην περίστασιν καθ' ἣν εὑρισκόμεθα πρὸ χωριστικοῦ κινήματος τῆς Μ. Ἀσίας, πρέπει τις νὰ παραχωρῇ τὴν θέσιν του εἰς τοὺς ἀποκτήσανας τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ Ἔθνους. Τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον κέκτηται τὰ προσόντα ταῦτα δύναται νὰ σχηματισθῇ ἀπὸ τοὺς Τεφὴκ, Ἰζέτ, Ρεσὰτ, Ἀκὴφ πασᾶδες, τοὺς Μουσταφὰ Σαμπρῆ, Ἀχμὲτ Ριζᾶ, Τσουρεὺκ σουλοῦ Μαχμοὺτ, Φερὴτ, Τσαμὴ καὶ λοιποὺς πασάδες καὶ βέηδες.

Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα γράφει καὶ ἡ «Βακὴτ», ὑποδεικνύουσα κ' αὐτὴ τὰ ἴδια πρόσωπα.

Ἡ «Ἀλεμδὰρ» ὑπὸ τὸν τίτλον «αἱ δοκιμαὶ τῆς Μ. Βεζυρείας» εἰς ἄρθρον κολοβωμένον ὑπὸ τῆς λογοκρισίας ἀναπτύσσει τὴν μέχρι τοῦδε δρᾶσιν τοῦ Φερὴτ πασᾶ καταλήγουσα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αὕτη συνίσταται ὅλη εἰς δοκιμάς. Ἀλλ' αἱ δοκιμαὶ δὲν ἐπιτρέπονται πλέον. Ἡ Μ. Ἀσία εὑρίσκεται ἐντὸς φλογῶν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Εἶνε περιττὸν νὰ τὸ κρύπτωμεν πλέον.

Ἔχομεν ἀνάγκην Κυβερνήσεως ἐμπνεούσης τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ἔθνος.

Ἡ «Ἰκδὰμ» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ γράφει τὰ ἑξῆς:

Ὅπως τὸ χθεσινὸν ὑπουργεῖον Φερὶτ πασᾶ ἦτο ἀδιάφορον πρὸς τὸ ἔθνος καὶ ἑπομένως ἐ

οὕτως ὥστε νὰ μὴ δίδωνται εὐκαιρίαι εἰς τοὺς ἐχθρούς μας νὰ συκοφαντῶσι τὴν Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν.

Ἐξηγεῖται τώρα καὶ ὁ λόγος δι' ὃν ἀπαγορεύεται ἡ μετάβασις εἰς τὴν Μικρασιατικὴν ἀκτήν, ἐκ φόβου μὴ οἱ ἀποβιβαζόμενοι ἐκεῖ προβαίνωσιν εἰς ἀντεκδικήσεις καὶ διαρπαγάς.

Δυστυχῶς ἔχομεν πολλοὺς ἐχθροὺς καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ εἴμεθα πολὺ προσεκτικοί.

ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΣΑΜΕΝ χθὲς τὸ ὑπόμνημα Μυτιληναίων πολιτῶν διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀκρίβειας τῆς ζωῆς ἀπὸ τὸ ὁποῖον καταφαίνεται ὅτι ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων φρονεῖ ὅτι τὰ τρόφιμα, τὰ χρειώδη ἐν γένει τοῦ βίου πωλοῦνται εἰς τιμὰς αἰσχροκερδικὰς καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ λῆψις μέτρων πρὸς περιορισμὸν τῆς αἰσχροκερδείας ὁπουδήποτε αὕτη παρουσιάζεται εἴτε εἰς τὸ ἐμπόριον εἴτε εἰς τὴν ἐργασίαν.

Θὰ ἀναμείνωμεν τὴν ἔκθεσιν τῆς συσταθείσης εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ λάβουν αἱ Ἀρχαί μας διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ τότε θὰ ἐπανέλθωμεν.

ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ χειρῶν ὑπάρχει ἀνάγκη εἰς τὴν ἀντίπεραν ἀκτὴν δι' ἔργα στρατιωτικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπιτοπίου ὠφελείας καὶ τὰς ἐργατικὰς αὐτὰς χεῖρας πρέπει νὰ δώσῃ ἡ νῆσός μας.

Εἰς ἐποχὴν μάλιστα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδῶ ὑπάρχει σπάνις ἐργασιῶν καὶ μάλιστα εἰς τὴν ὕτειθρον χώραν, παρέχεται μία εὐκαιρία εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας ἐργασίαν νὰ σπεύσουν νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τοὺς καταρτιζομένους καταλόγους. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου θὰ παράσχωσι μεγάλην ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὸν μαχόμενον στρατόν μας, ἔχοντα ἀνάγκην ὁδῶν.

Καὶ κατ' ἄλλον ὅμως τρόπον θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ δειχθῶσιν οὗτοι ὠφέλιμοι χρησιμοποιούμενοι εἰς τὴν περισυλλογὴν τόσου φυσικοῦ πλούτου, ἐγκαταλελειμμένου καὶ προωρισμένου εἰς ἀσφαλῆ καταστροφήν, καθ' ὃν χρόνον τόσος θόρυβος γίνεται διὰ τὴν σπάνιν τῶν τροφίμων καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ βίου.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Τὸ Στρατοδικεῖον

Χθὲς ὡς καὶ προχθὲς συνεδρίασε τὸ ἔκτακτον Στρατοδικεῖον Λέσβου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ταμπούρη Συνταγματάρχου, ἐκδικάσαν περὶ τὰς 16 ὑποθέσεις.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ

Μᾶς ἀνακοινοῦται ἐκ τῆς Γεν. Διοικήσεως ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ ἐκ τῆς νήσου μας τροφίμων δὲν ἐπιτρέπεται.

Πρὸς ἐκλογὴν νέου Προέδρου

Κατόπιν τῆς ἀποκηρύξεως τοῦ κ. Τ.Παποδοπούλου ὡς προέδρου τοῦ Πανεργατικοῦ Κέντρου ὁ κ. Νομάρχης προσεκάλεσεν τὰ 16 ἐργατικὰ σωματεῖα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Πανεργατικὸν Κέντρον, ὅπως τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. συνέλθωσι τὰ Διοικητικὰ Συμβούλιά των πρὸς ἐκλογὴν νέου Προέδρου.

Σύλληψις λιποτάκτου

Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τῆς Ἁγιάσσου συνέλαβον τὸν λιποτάκτην Εὐστράτιον Βασιλᾶν.

Ζητοῦν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν

Δύο ἐκ Καλλονῆς ὀθωμανοὶ οἱ Γιουννοῦς Μεμὲτ Ἀλῆς καὶ Κιαζὴμ Βαχρῆς δι' αἰτήσεώς των εἰς τὴν Γεν.Διοίκησιν ζητοῦν τὴν Ἑλλην. ἰθαγένειαν.

Κοινωνικὴ κίνησις

Ἀνεχώρησε διὰ Δικελῆ παραμείνας ἐπί τινας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει μας ὁ ἀνθυπίατρος κ. Ι. Μανώλας.

Ἐπίσης ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνην ὁ κ. Ν. Παρρῆς.

Ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα Μανδαμάδον ὁ καθηγητὴς κ. Θ. Χ" Γεώργης.

Οἱ προχθεσινοὶ κανονιοβολισμοὶ

Προχθὲς ἀπὸ τὴν 3 μ.μ. ἠκούοντο ἰσχυροὶ κανονιοβολισμοὶ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀδραμυττίου.

Αἱ ἐκλογαὶ τοῦ Φιλοτεχνικοῦ

Γενομένων προχθὲς νέων ἐκλογῶν μεταξὺ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἀνάδειξιν προέδρου ἐξελέγη τοιοῦτος ὁ κ. Δ. Βερνανδάκης, ταμίας δὲ ὁ κ. Βασ. Ράλλης.

Πρόσκλησις
Παλλεσβ. Δημοδιδ. Συνδέσμου

Μεθαύριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π. μ. προσκαλοῦνται εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνεδρίαν ἐν τῇ Κομνηνακείῳ Σχολῇ ἅπαντα τὰ μέλη τοῦΠ.Δ.Σ.τὰ ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ τοῖς πλησίον χωρίοις διαμένοντα.

Σκοπός: Συζήτησις ἐπὶ τοῦ κατ' αὐτὰς συνταχθέντος ὑπομνήματος περὶ βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν θέσεως κ. τ. λ. ἔγκρισις τοῦ ὑπομνήματος καὶ σύσκεψις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποστολῆς τούτου εἰς Ἀθήνας.

Ὁ σκοπὸς σπουδαιότατος καὶ ἑπομένως πάντα τὰ δυνάμενα μέλη ὀφείλουσι νὰ παρευρεθῶσιν.

Ὁ Πρόεδρος *Π. Γ. Ζερβὸς*

Εἰδοποιήσεις.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς Πρακτορεῖον Μυτιλήνης προσκαλεῖ τοὺς παρ' αὐτῇ ἐγγραφέντας εἰς τὸ Ἐθνικὸν Δάνειον 1918 6 ο)ο ὅπως προσερχόμενοι εἰς τὸ ἀρμόδιον αὐτῆς Τμῆμα καταθέσωσι τὰς ἀποδείξεις των ἐγγραφῆς καὶ λάβωσι τὸ ἀνάλογον γραμμάτιον κατανομῆς τῶν Τίτλων τοῦ ἀνωτέρω Δανείου, ὅπερ γραμμάτιον θέλει ἀνταλλαγῇ ἐν καιρῷ μὲ τοὺς Ὁριστικοὺς τίτλους τοῦ αὐτοῦ Δανείου. 1—3

Ἀνακοινωθὲν

Τὰ Σωματεῖα Ἐργατῶν Θαλάσσης, Ἀχθοφόρων Τελωνείου ὁ «Ἡρακλῆς», Ἀχθοφόρων Ἐλαιολάβων, Ἀχθοφόρων Προκυμαίας ἡ «Ὁμόνοια καὶ Καπνεργατῶν καὶ Σιγαροποιῶν παρακολουθοῦντα μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ἐξέλιξιν τῶν περὶ τὴν Γ. Συνομοσπονδίαν τῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος γεγονότων καὶ τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν ἐτήρησαν καὶ τηροῦν οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Διοικήσεως αὐτῆς Ἀβρ. Μπεναρόγιας, Ἀχιλ. Χατζημιχάλης, Εὐάγ. Εὐαγγέλου Ἠλίας Δελαζᾶνος καὶ Γεώργ. Παπανικολάου, αἰσθάνονται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διαμαρτυρηθοῦν καὶ νὰ δηλώσουν ὅτι οἱ ἐν λόγῳ 5 Ἐπίτροποι δὲν ἀντιπροσωπεύουν τὸ φρόνημα καὶ τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν ἐχάραξε τὸ Α.' Πανελλαδικὸν Ἐργατικὸν Συνέδριον, εὐτυχῶς τὰς ἀποφάσεις πιστῶς τηροῦμεν.

Ὅθεν τοὺς καταγγέλλομεν ὡς ἀντεργάτας, ἐπιδιώκοντας νὰ παρασύρουν τὰς ἐργατικὰς ὀργανώσεις εἰς πολιτικὴν ἐκμεταλλευσιν εἰς τοιαύτας κρισίμους Ἐθνικὰς περιστάσεις.

Ἐπικροτοῦμεν τὴν στάσιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Διοικήσεως τῆς Γ. Συνοσπονδίας ἀποτελουμένην ἀπὸ τοὺς Ἐμμ. Μαχαίραν, Νικ. Ἰωαννίδην, Εὐθ. Ζωγράφον, Κομν. Λάσκαρην, Ἐμ. Ξανθάκην καὶ Γ.Κόρυμαν τῶν ἘργατικῶνΚέντρων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τοῦ Συνδικάτου Συγκοινωνίας καὶ Μεταφορῶν ἀποκηρύξαντα τοὺς 5 ἐπιτηδείους; . . . . Σοσιαλιστὰς τιθέμενοι εἰς τὸ πλευρόν των.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 12 Ἰουλίου 1919.

Ν. Χωραφᾶς, Γ. Τζαννῆς, Δ. Ἀλεξάνδρου. Κ.Πουζούλης, Ἀνδ. Βέης.

Μαρία Τυδὼρ
ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας

θὰ σκορπίσῃ τὴν λάμψιν τῆς τέχνης Πατὲ-λολὸρ τὴν Κυριακὴν στὸ «Ζάππειον» μὲ 250 εἰκόνας ποὺ θὰ μαγεύσῃ τοὺς θεατάς. Ἐπὶ πλέον καὶ ταινία τοῦ Βενιζέλου. Θρίαμβος !!

«Ἀτλαντὶς»

Τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς, ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Ἀτλαντὶς» ἀνέλαβεν ἐν τῇ νήσῳ μας ὁ γνωστὸς βιβλιοπώλης κ. Παναγιώτης Τσούμπρης.

Ἀφίχθη τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Μαΐου ὡς καὶ προηγούμενα τεῦχη μὲ πλουσίας εἰκόνας καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην.

2—3

Δήλωσις

Φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ἀξ. πελατείας μου καὶ ἐν γένει τοῦ κοινοῦ Μυτιλήνης καὶ τῶν περιχώρων ὅτι εἰς τὸ κατάστημά μου ἔφθασαν ὅλα τὰ εἴδη τῶν κλωστῶν, ἤτοι κουβάρια, καρούλια βαμβακάκια καὶ νήματα ὅλων τῶν χρωματισμῶν, εἰς τιμὰς πολὺ εὐθυνάς.

Μυτιλήνη 23 Μαΐου 1919
13—15 ***Εὐστρ. Δώριτζας***

Ἡ ἀπόλαυσις
τῶν Καπνιστῶν:
Τὰ νέα σιγαρέττα **ΣΕΛΑΜ**
ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 28623 **ΑΘΗΝΑΙ 11 Ἰουλίου**

Ὁ Ἄλλεμπυ δὲν δέχεται

Ὁ Ἄλλεμπυ ἠρνήθη τὴν θέσιν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ τῆς Μικρασίας· τὸ πενταμελὲς διώρισε τὸν Wiln Compleits.

Δολοφονία Ἀμερικανοῦ Ταγματάρχου

Ἐν Γερμανίᾳ ἐδολοφονήθη ὁ Ἀμερικανὸς Ταγματάρχης Κοκρίλ.

Συνεδρίασις Ἐπιτροπῆς

Ἡ Γαλλογερμανικὴ ἐπιτροπὴ θὰ συνεδριάσῃ αὔριον διὰ νὰ μεταβιβάσῃ τὰ ἀνθρακωρυχεῖα τοῦ Σπάαρ.

Ὁ Ρένερ ζητεῖ παράτασιν τῆς προθεσμίας

Ὁ Αὐστριακὸς ἀντιπρόσωπος Ρένερ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ταχθεῖσα δεκαήμερος προθεσμία εἶνε λίαν βραχεῖα λόγῳ δυσχερείας συγκοινωνίας.

Ἀριθ. 217 **ΑΘΗΝΑΙ 12 Ἰουλίου**

Ἕως ποῦ θὰ ἐπεκταθοῦν τὰ ἐν Θράκῃ ὅριά μας.

Ἡ Παρισινὴ «Ζουρνὰλ» πληροφορεῖται ὅτι ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰαπωνία ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῆς παραχωρήσεως τῆς Θράκης εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τῆς γραμμῆς Αἴνου—Μηδείας.

Ἀσυμβίβαστος ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Βενιζέλου

Ὁ κ. Τιττόνι κατέθεσε εἰς τὸ πενταμελὲς συμβούλιον τὴν ἐντολὴν τῆς διακανονίσεως τῶν Ἑλληνοβουλγαρικῶν ζητημάτων καθ' ὅτι εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε ἀσυμβίβαστος.

Τί ἀπεφάσισε τὸ πενταμελὲς

Τὸ πενταμελὲς ἀπεφάσισε ὅπως ἀποσταλῇ εἰς τὴν Μικρασίαν ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ μετεχόντων ἑνὸς Ἕλληνος στρατηγοῦ καὶ τῶν Ἁρμοστῶν οἱ ὁποῖοι ἑδρεύουσι ἐν Σμύρνῃ, οἵτινες θὰ συνεννοοῦνται μετὰ τοῦ ὑπάτου ἐν Σμύρνῃ ἁρμοστοῦ κ. Στεργιάδου διὰ τὰ ληφθησόμενα μέτρα κατὰ τῆς ἀντιστάσεως τῶν Τούρκων.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας της τάχιστα.

Ἐπίσης ἀπεφάσισε ὅπως ζητήσῃ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκ τῆς ζώνης ἣν θὰ ὁρίσῃ ἡ ἀποστελλομένη εἰς Τουρκίαν ἐπιτροπή.

Ἀδυνατεῖ νὰ ὑπογράψῃ

Ὁ Αὐστριακὸς ἀντιπρόσωπος Ρένερ ἀνεχώρησε ἐκ Παρισίων δηλώσας ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ὑπογράψῃ τὴν Αὐστριακὴν συνθήκην.

Πρὸς ἄρσιν τῆς ὑφισταμένης παρεξηγήσεως

Ὁ Τιττόνι ἐπιδιώκει εἰλικρινῶς τὴν ἐναρμόνισιν τῶν ἑλληνοϊταλικῶν συμφερόντων ἐν Μικρασίᾳ, συννενοούμενος διαρκῶς μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς ἄρσιν τῆς ὑφισταμένης παρεξηγήσεως.

Θὰ ἐλαττώσουν τοὺς ναύλους

Βεβαιοῦται ὅτι οἱ ἐφοπλισταὶ ὑπεσχέθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι λυομένης τῆς ἐπιτάξεως θὰ ἐλαττώσουν οὗτοι τοὺς ναύλους.

Ἡ Κυβέρνησις συνέστησεν ἐπιτροπὴν ὅπως συνεννοηθῇ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος.

Δούζας

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ Σερβικὸς τύπος

Θεσ)νίκη 7.— Αἱ ἐφημερίδες Βελιγραδίου ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπικειμένης ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἀφιερώνουν μακρὰ ἄρθρα εἰς τὸ ζήτημα τῶν νέων συμμαχιῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ.

Ὁ Σερβικὸς Τύπος συνηγορεῖ θερμῶς ὑπὲρ τῆς στενοτάτης καὶ εἰλικρινοῦς συνεργασίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τονίζων ὅτι αὕτη ἐπιβάλλεται ἀπολύτως πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν καρπῶν τῆς νίκης ἀπὸ τῆς ἐπιθετικῆς ἐπιδρομῆς τῆς Βουλγαρίας καὶ πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἐπεμβάσεως τῶν ἐνδιαφερομένων κρατῶν εἰς τὰ πράγματα τῆς Βαλκανικῆς.

Εἶνε χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ἡμιεπίσημα ὄργανα πρωτοστατοῦν εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀντιλήψεων, τούτων, προσπαθοῦν δὲ νὰ πείσουν τὴν Κοινὴν Ἑλληνικὴν Γνώμην, ὅτι δὲν ὑφίσταται σλαυϊκὸς κίνδυνος διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι, λέγουν οἱ Νοτιοσλαῦοι δὲν τείνουν πρὸς τὸ Αἰγαῖον, ἀλλὰ πρὸς τὴν Ἀδριατικὴν, ὅπου εὑρίσκονται τὰ κέντρα τῆς ἐθνικῆς ζωῆς των καὶ αἱ ἐμπορικαὶ διέξοδοι, αἱ δυνάμεναι νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας των.

Ὁ μόνος κίνδυνος διὰ τὰ κράτη τῆς Βαλκανικῆς, παρατηροῦν αἱ σερβικαὶ ἐφημερίδες, εἶνε ὁ Βουλγαρικός. Ἡ Βουλγαρία τρέφει ἐναντίον τῶν γειτόνων της τὸ μῖσος τοῦ ἡττημένου θὰ ἀγωνισθῇ δὲ εἰς τὸ μέλλον, διὰ παντὸς τρόπου, ν' ἀνακτήσῃ ὅ,τι ἀπώλεσεν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Ὁ τύπος τοῦ Βελιγραδίου προσθέτει, ὅτι ἐπιβάλλον τῶν διαθέσεων τούτων τῆς Βουλγαρίας εἶνε ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ συνασπισμὸς τῶν νικητῶν ἐναντίον της, ἰδιαιτέρως δ' ἐπιβάλλεται ν' ἀνανεωθῇ ἡ τόσον λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἀποδώσασα κατὰ τὸ παρελθὸν συμμαχία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας, ἐπανιδρυομένη ἐπὶ σταθερῶν καὶ ἀκλονήτων βάσεων τοῦ κοινοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ κοινοῦ κινδύνου.

Προσπάθειαι τοῦ Τιττόνι

Παρίσιοι. 7 — Αἱ Παρισιναὶ ἐφημερίδες ἀποδίδουν ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ κ. Τιττόνι μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς κ. Οὐάϊτ.

Ὁ Σαὶν-Μπρὶς τοῦ «Ζουρνὰλ» γράφει, ὅτι ὁ κ. Τιττόνι ἐπιδιώκει νὰ συμβιβάσῃ τὰς ἰταλικὰς ἀντιλήψεις πρὸς τὰς ἀμερικανικὰς σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς Ἀδριατικῆς καὶ τῆς αὐτονομίας τοῦ Φιοῦμε ἀγωνίζεται δὲ νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς ἀδεξιότητας καὶ τὰ σφάλματα, τὰ ὁποῖα ἐπεσώρευσαν, οἱ κ. κ. Ὀρλάνδο καὶ Σοννῖνο, μὲ τὰς ἀστόχους ἐνεργείας των εἰς τὴν ἀδιάλλακτον στάσιν των ἀπέναντι τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ «Ματὲν» ἐλπίζει, ὅτι ὁ κ. Τιττόνι θὰ κατορθώσῃ νὰ συνδιαλλάξῃ τὴν Ἰταλίαν μετὰ τῆς Ἀμερικῆς, παραιτούμενος τῶν ἀξιώσεων ἐπὶ τῆς Δαλματίας καὶ ἀποδεχόμενος τὴν πρότασιν τοῦ κ. Ταρντιὲ σχετικῶς πρὸς τὴν αὐτονόμησιν τοῦ Φιοῦμε.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» λέγει ὅτι ἡ τελευταία ἐξέγερσις ἐν Ἰταλίᾳ ἔπεισε τὴν Κυβέρνησιν Νίττι, ὅτι πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερειῶν τῆς παρούσης ὥρας, παρίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ οἰκονομικὴ συνδρομὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Πρέπει νὰ διαμελισθῇ ἡ Τουρκία

Λονδῖνον 7.— Οἱ «Τάϊμς»τῆς Ν. Ὑόρκηςδημοσιεύουνἔντονον ἄρθρον ἐναντίον τῶν ὀλιγαρίθμων πολεμίων τῆς ἰδέας τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας. Ἡ Ἀμερικανικὴ ἐφημερὶς τονίζει τὴν θρασύτητα τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν οἱ Τοῦρκοι πληρεξούσιοι ἐν Παρισίοις καὶ ἐξαίρει ὡς λίαν χαρακτηριστικὴν τῆς Τουρκικῆς ἀναισθησίας τὴν προσπάθειαν αὐτῶν ὅπως παραστήσουν τὸν Τουρκικὸν λαὸν ὡς τελείως ἀνεύθυνον τῶν διαπραχθέντων ἐγκλημάτων.

Ὁ ἀρθρογράφος ἀπαριθμεῖ τὰ φρικαλέα ἐγκλήματα τὰ ὀργανωθέντα ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων καὶ ἐκτελεσθέντα ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀρχῶν τῇ γενναίᾳ συμβολῇ τοῦΜουσουλμανικοῦ ὄχλου ἐναντίον τοῦ Ἀρμενικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, ἐξιστορεῖ τὴν τραγωδίαν τῶν διωγμῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ τῶν σφαγῶν τῶν Ἀρμενίων, καταλήγει δὲ ὡς ἑξῆς: «Ἡ ἀρίστη εὐκαιρία εὑρίσκεται σήμερον πρὸ τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Εἰρήνης. Οἱ Τοῦρκοι ἔχουν καλὰς ἰδιότητας, ἀλλὰ εἶνε πολιτικῶς ἀνίκανοι καὶ οἰκονομικῶς καταστρεπτικοί. Δὲν ἔχουν δὲ οὗτοι τόπον εἰς τὴν Εὐρώπην, τὴν Συρίαν, καὶ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀκτὰς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ποτὲ αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἀντιζηλίαι, αἱ ὁποῖαι παρημπόδισαν τὴν ἔξωσιν τοῦ Τούρκου ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ πολλοῦ, δὲν ἐφέροντο πρὸς σταθερὰν πολιτικὴν λογικὴν ὅπως σήμερον. Ἡ στιγμὴ εἶνε σήμερον ἡ μᾶλλον κατάλληλος, πρὸ παντὸς δὲ τώρα, ὁπότε ἡ Τουρκία ἀνετράπη ὑπὸ τῆς Δυνάμεως, ἡ ὁποία μέχρι τοῦδε τὴν συνεκράτησεν, ὑποχώρησις εἰς τὸν Τοῦρκον θὰ ἦτο κακὴ ὅσον καὶ ὑποχώρησις πρὸς τὸν Γερμανὸν καὶ ἐξ ἴσου καταστρεπτική».

Ἡ Γαλλικὴ γνώμη

Παρίσιοι. Ἡ Βουλγαρικὴ ἀντιπροσωπεία ἀναχωρήσασα ἐκ Σόφιας ἔφθασε εἰς Παρισίους. Ἡ Κοινὴ Γνώμη διάκειται πρὸς αὐτὴν ἐχθρικώτατα, διότι δὲν λησμονεῖ ὅτι οἱ Βούλγαροι ὑπῆρξαν ἐχθροὶ καὶ ὅτι, ὑπὲρ πάντα ἄλλον, ἐδυσχέραναν τὸ ἔργον τῶν Συμμάχων ἐν τῇ Βαλκανικῇ καὶ τῇ Ἀνατολῇ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου. Αἱ ἐφημερίδες τονίζουν ὅτι ἀπέναντι τῶν Βουλγάρων δὲν χωρεῖ καμμία ἐπιείκεια, διότι, ἂν οὗτοι δὲν τιμωρηθοῦν καὶ δὲν καταστοῦν ἀκίνδυνοι, ὑπάρχει φόβος ἐν προσεχεῖ μέλλοντι νὰ διαταράξουν καὶ πάλιν τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Βαλκανικῇ.

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς Μ. Ἀσίας

Οἱ ἀντιπρόσωποι, οἵτινες ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Μ. Ἀσίας ἐξελέγησαν διὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἔφθασαν εἰς Ἐρζερούμην.

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θὰ συνέλθῃ διὰ πρώτην φορὰν αὔριον. ἥτις εἶναι ἡ ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῶν Τούρκων.

Ἡ «Μεμλεκέτ» μᾶς χρειάζεται, λέγει, ὄχι κυβέρνησις Κων)πόλεως ἀλλὰ κυβέρνησις τῶν Ὀθωμανῶν. Ὑπάρχει ἡ Μ. Ἀσία, τὴν γνώμην τῆς ὁποίας πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τοῦτο δὲν θ' ἀποτελέσῃ ἢ ἓν κίνημα χωριστικὸν. Διότι μία κυβέρνησις, οἱασδήποτε χροιᾶς σχηματιζομένη χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν λαϊκὴν γνώμην δὲν εἶναι ἢ μία κυβέρνησις τοπικὴ.

Ταξείδιον τοῦ Κλεμανσὼ

Παρίσιοι 9.— Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κλεμανσὼ ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἑσπέρας διὰ Β. Γαλλίαν, προκειμένου νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ διαμερίσματα τοῦ Μόζα.

Οἱ Βούλγαροι πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν

Παρίσιοι 9.—Ἡ «Δρᾶσις»ἐπιτιθεμένη ἐναντίον τῆς ὑπούλου καὶ δολίας Βουλγαρικῆς πολιτικῆς, γράφει, ὅτι ὁ λαὸς οὗτος πρέπει νὰ τιμωρηθῇ παραδειγματικῶς.

Δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου

Παρίσιοι 8.—Ὁ κ. Βενιζέλος συναντηθεὶς χθὲς τὴν πρωΐαν μετὰ τοῦ κ. Κλεμανσὼ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῆς Θράκης.

Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἀργότερον παρουσιάσθη μετὰ τοῦ κ. Τιττόνι πρὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, ἔνθα οἱ δύο πολιτικοὶ ἐξέθηκαν τὰς ἀντιλήψεις των ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ζωνῶν ἐπιρροῆς ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσε ταυτοχρόνως ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀπέστειλε πέντε μεραρχίας Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Ἡ «Ἐμφορμασιὸν» πληροφορεῖται, ὅτι οἱ κ. κ. Τιττόνι καὶ Βενιζέλος θὰ καταλήξουν εἰς προσωρινὴν συμφωνίαν εἰς τὸ μικρασιατικὸν ζήτημα.

Ἡ Διάσκεψις ἀπεφάσισε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, ν' ἀποστείλῃ εἰς Μ. Ἀσίαν μικτὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀναχωρεῖ ὅπως μελετήσῃ τὰς ἀβασίμους συκοφαντίας περὶ δῆθεν βιαιοπραγιῶν διαπραχθεισῶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ἡ κατάληψις τῆς Θράκης

Θεσ)νίκη 9.— Ἡ ὑπὸ τῶν Γάλλων ἀρξαμένη κατάληψις τῆς Θράκης ἐνεργεῖται ἀπὸ Βορρᾶ ἐξ Ἀνδριανουπόλεως, ὡς καὶ ἐκ τοῦ Δεδεαγάτς.

Εἰς τὰ ἐπιτελεῖα τῶν γαλλικῶν συνταγμάτων ἀπεσπάσθησαν Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ὡς ὁδηγοί.

Ποῖοι Γερμανοὶ θὰ δικασθοῦν

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος»δημοσιεύει τὸν ἀκόλουθον κατάλογον τῶν σπουδαιοτέρων Γερμανικῶν προσωπικοτήτων, τῶν ὁποίων ἡ ἔκδοσις θὰ σηζητηθῇ ὑπὸ τῶν Συμμάχων διὰ νὰ δικασθοῦν μετὰ τοῦ Κάϊζερ.

Οἱ Γερμανοὶ οὗτοι εἶνε οἱ ἑξῆς.

Ὁ πρίγκηψ τῆς Βαυαρίας Ροῦπρεχτ, ὁ δοῦξ τῆν Βυρτεμβέργης, ὁ φὸν Μάκενσεν, ὁ στρατηγὸς φὸν Μπύλωφ, ὁ στρατηγὸς φὸν Κλοὺκ, ὁ βαρῶνος φὸν ντὶν Λάγκεν, ὁ ναύαρχος φὸν Καπελλὲ, οἱ ταγματάρχαι Μὰξ Βαλλεντινὲρ καὶ φὸν Φόρστνερ ὁ φὸν Μάντεφελ, ὁ ταγματάρχης φὸν Μπύλωφ, ὁ στρατηγὸς Ὄλσεν φὸν Κάλσελ, ὁ ὑπολοχαγὸς Ρούντικερ, ὁ ταγματάρχης φὸν Γκὲρτς, οἱ ἀδελφοὶ Νιεμέγερ, ὁ στρατηγὸς φὸν Τέσνυ, ὁ στρατηγὸς φὸν Ὀστρόφσκυ, καὶ ὁ στρατηγὸς Λίμαν φὸν Σάνδερς.

Παρίσιοι 7.—Τηλεγραφοῦν ἐκ Βασιγκτῶνος ὅτι ὁΟὐίλσων ἀπηγόρευσε τὴν ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξαγωγὴν σίτου. Μόνον εἰς περιπτώσεις καθοριζομένας ἀπὸ τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν θὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ αὕτη.

Ρώμη 7.— Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φθινοπώρου ἐπαναφορὰν τῶν δελτίων προκειμένου περὶ τῆς διανομῆς τοῦ βουτύρου, τοῦ κρέατος, τῆς σακχάρεως καὶ τοῦ τεΐου.

Ρώμη 7.—Ἡ«Στάμπα»τοῦ Τουρίνου, ὄργανον τοῦ κ. Τζιολίττι, θεωροῦσα τὸ Φιοῦμε χαμένον διὰ τὴν Ἰταλίαν, ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀπωλείας εἰς τοὺς κ. κ. Ὀρλάνδο καὶ Σονῖνο. Οὗτ